

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อ เสนอแนะ

วัตถุประสงค์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการใช้การ เสริมแรงด้วย เบียร์รตกรต่อการ สะกดคำของ เด็กปัญญาอ่อนที่สามารถ เรียนได้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง โรงเรียนปัญญาวุฒิกร จำนวน 6 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 4 คน ที่ทุกคนสามารถเขียนพยัญชนะและสระได้ถูกต้อง แต่ไม่สามารถ เขียนเป็นคำได้ถูกต้อง โดยผู้วิจัยสุ่ม เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แต่ละกลุ่มมีจำนวน 3 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 2 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบ เพื่อคัด เลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง
3. รูปภาพ
4. บัตรคำ
5. กระเป๋าคอมพิวเตอร์
6. สิ่งแลกเปลี่ยน ได้แก่ ท็อफी และรูปดอกไม้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบการ เขียนสะกดคำจากแบบทดสอบที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น พร้อมทั้งทำการสอนและ เก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้เวลา 2 สัปดาห์

2. ระยะดำเนินการทดลอง เป็นระยะที่ผู้วิจัยสอนและให้ เบี้ยอรรถกรแก่กลุ่มทดลอง ใช้เวลา 8 สัปดาห์

2. ระยะหลังการทดลอง เป็นการทำการวัดผลการ เขียนสะกดคำจากแบบทดสอบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. โดยการ เปรียบ เทียบความแตกต่างระหว่างจำนวนคำที่สะกดได้ถูกต้องของระยะ ก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แล้วนำมา เสนอ เป็นกราฟ

2. โดยการ เปรียบ เทียบจำนวนคำที่สะกดได้ถูกต้องในแต่ละวันของระยะดำเนินการ ทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แล้วนำมา เสนอ เป็นกราฟ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มทดลองสามารถ เขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากกว่ากลุ่มควบคุม แสดงว่าการใช้ระบบการ เสริมแรงด้วย เบี้ยอรรถกรสามารถ เพิ่มความสามารถในการสะกดคำ ของเด็กปัญญาอ่อนที่สามารถ เรียนได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการวิจัยในการใช้การ เสริมแรงด้วย เบี้ยอรรถกร เพื่อปรับพฤติกรรมเด็ก พิเศษประเภทอื่น ๆ เช่น เด็กตาบอด เด็กหูหนวก เด็กที่มีความพิการทางด้านร่างกาย เป็นต้น

2. ควรศึกษาผลของการแผ่ขยายการ เสริมแรงด้วย เบี้ยอรรถกรว่าจะมีผลต่อการ เรียนการสอนในวิชาอื่นอีกหรือไม่

3. ควรศึกษาการถอดถอน เบี้ยอรรถกรโดยมิให้พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปนั้น

ลดลง